

Remiss Ju2013/557/L2

Justitiedepartementet
Danijela Pavic
103 33 Stockholm

REMISSVAR

Svenska Teknik&Designföretagen (STD-företagen) lämnar härmed remissvar över promemorian ”Tvingande regler om betalningstider i näringslivet” (Ju2013/557/L2).

Sammanfattning

Det förslag som är skickat på remiss bidrar till att uppfylla syftet i EU-direktivet ”Bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner” (2011/7/EU). Lagförslaget motverkar de stora negativa effekterna som långa betalningstider och sena betalningar har.

- STD-företagen ställer sig positiv till tvingande lagstiftning om max 30 dagars betalningstid även mellan näringsidkare och stödjer därmed förslaget till lagändring.
- STD-företagen föreslår även samma skärpning under paragrafen 2 b § räntelagen (1975:635) där motsvarande textrad bör strykas. ”*om borgenären inte uttryckligen har godkänt en längre undersökningsperiod*” Detta för att förtydliga att inte heller denna paragraf kan användas som metod till att ensidigt förlänga betalningstiderna.
- Övergångsbestämmelser som förhindrar ett kringgående av lagstiftningen behöver införas. Detta för att förhindra att långa betalningstider tillämpas efter lagstiftningens ikraftträdande p g a att avtal har ingåtts dessförinnan.

Skäl till synpunkter

Vi ser skärpningen i lagstiftningen som mycket positiv då den effektiviserar transaktionsflödet i näringslivet vilket i sin tur bidrar till att skapa balans och konkurrensneutralitet mellan stora och mindre företag. Den skärpning som föreslås skapar även ett likabehandlande mellan offentliga och privata beställare. För företagens del innebär lagförslaget också en förenkling och effektivisering av företagens faktureringsrutiner.

Att kunna förfoga över sina tillgångar och sina likvida medel är extremt viktigt för tjänsteföretag. En stor del av omsättningen (mellan 70-80%) i tjänsteföretag består

av lönekostnader som kontinuerligt/månadsvis ska betalas ut. En lagstiftning som skapar balans när det gäller in- och utflöde av företagens medel är också viktig för tjänsteföretagens möjligheter till kompetens- och verksamhetsutveckling och därmed för deras tillväxt. Långa betalningstider anses t o m vara det största hotet mot tjänsteföretagens tillväxt. De inte bara binder företagets kapital. Det leder också till en ökad mängd osäkra fordringar och kundförluster vilket i sin tur leder till dyrare leveranser och kan, i förlängningen, medföra förlorade arbetstillfällen och leda till ett ökat antal konkurser.

Långa betalningstider skapar också en situation där företag som inte har som verksamhet att vara kreditgivare ändå tvingas att agera kreditinstitut till andra företag. Detta trots att de vare sig har den finansiella förmågan, förutsättningar eller lyder under regelverk likt finansiella institut.

Något konkret sakligt skäl till att tillåta en längre betalningstid mellan näringsidkare har inte framkommit, varken i någon av utredningarna till lagstiftningen eller i tidigare inkomna remissvar. Långa betalningstider synes syfta till att företag, genom att innehålla betalningsmedel under lång tid, ska få ränteintäkter på medlen för att öka företagets vinst och minska deras egen belåning. Den föreslagna lagändringen medför inget hinder för kunder och leverantörer att själva t.ex. via betalningsplaner eller t.ex. genom tredjepartsfinansiering komma överens om finansieringslösningar.

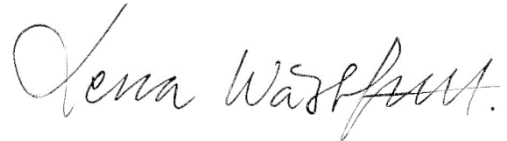
Vi upplever att inskränkningen i avtalsfriheten med det lagda förslaget på sin höjd har ringa negativa effekter och att de positiva effekterna väsentligt överväger. I de flesta fall där avtal innehåller långa betalningstider är avtalet som helhet *obalanserat* och innehåller även andra riskfyllda villkor. Exempel på detta är skadeståndsansvar som inte är möjligt att försäkra och ansvar för sådant som inte ingår i företagets tjänsteutbud och som företagen inte heller tar betalt för. En tvingande lagstiftning om max 30 dagars betalningstid bidrar i dessa fall till att göra avtalen mer *balanserade*.

De lagbestämmelser som finns idag för att motverka oskäliga avtalsvillkor är inte tillräckliga för att komma tillrätta med de negativa konsekvenser som långa betalningstider medför. Bestämmelserna förutsätter att det inleds en process, med de kostnader och den osäkerhet det innebär, för att få *en* aktör att sluta använda ett villkor. Hur och om bestämmelserna kan tillämpas på långa betalningstider är dessutom oklart. Missbruk av dominerande ställning har dessutom en begränsad räckvidd. För att det överhuvudtaget ska föreligga krävs det, som tumregel, att den aktör som tillämpar oskäliga villkor har 40 procents marknadsandel. Endast ett mindre antal företag kan då träffas av lagstiftningen. Vad gäller lagen om avtalsvillkor mellan näringsidkare har denna i praktiken inte fått något genomslag. Det som behövs är en lagstiftning som är tydlig och enkel att tillämpa och som på förhand hindrar att långa betalningstider används.

Att ha väl fungerande rutiner för transaktioner mellan företag är viktigt för näringslivets utveckling, inte minst för tjänsteföretag. Det skapar förutsättningar för innovation, utveckling och skapandet av arbetstillfällen vilket gynnar svensk ekonomi.

Vi tackar för möjligheten att komma med våra synpunkter och vi ber er återkomma till undertecknad vid eventuella frågor.

Stockholm 2013-05-20

A handwritten signature in black ink that reads "Lena Wästfelt". The signature is written in a cursive, flowing style.

Lena Wästfelt
vd, Svenska Teknik&Designföretagen

Mejl: lena.wastfelt@std.se

Mobil: 070-345 69 07